

P7_TA(2013)0433

Koulutuksen uudelleenajattelu

Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. lokakuuta 2013 koulutuksen uudelleenajattelusta (2013/2041(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 ja 166 artiklan,
- ottaa huomioon 20. marraskuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Koulutuksen uudelleenajattelu: sosioekonomisten vaikutusten parantaminen investoimalla taitoihin” (COM(2012)0669),
- ottaa huomioon 28. marraskuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Vuotuinen kasvuselvytys 2013” (COM(2012)0750),
- ottaa huomioon 15. helmikuuta 2013 annetut neuvoston päätelmät koulutukseen investoimisesta – vastaus komission tiedonantoon ”Koulutuksen uudelleenajattelu: sosioekonomisten vaikutusten parantaminen investoimalla taitoihin” sekä vuotuisesta kasvuselvityksestä 2013,
- ottaa huomioon 23. marraskuuta 2011 annetun komission tiedonannon ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi unionin koulutus-, nuoriso- ja urheiluhjelman ”Yhteinen Erasmus” perustamisesta (COM(2011)0788),
- ottaa huomioon 10. syyskuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Luonnos neuvoston ja komission yhteiseksi vuoden 2012 raportiksi nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön uudistettujen puitteiden täytäntöönpanosta (EU:n nuorisostrategia 2010–2018)” (COM(2012)0495) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SWD(2012)0256),
- ottaa huomioon 26. marraskuuta 2012 annetut neuvoston päätelmät koulutuksesta Eurooppa 2020 -strategian yhteydessä – koulutuksen vaikutus talouden elpymiseen, kasvuun ja työllisyyteen¹,
- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Koulutus älykkäässä, kestävässä ja osallistavassa Euroopassa” (COM(2011)0902),
- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
- ottaa huomioon 11. toukokuuta 2010 annetut neuvoston päätelmät koulutuksen sosiaalisesta ulottuvuudesta²,
- ottaa huomioon 28. marraskuuta 2011 annetun neuvoston päätöslauselman uudistetusta

¹ EUVL C 393, 19.12.2012, s. 5.

² EUVL C 135, 26.5.2010, s. 2.

eurooppalaisesta aikuiskoulutusohjelmasta¹,

- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2009 annetut neuvoston päätelmät eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisista puitteista (ET 2020)²,
 - ottaa huomioon neuvoston 20. joulukuuta 2012 antaman suosituksen epävirallisen ja arkioppimisen validoinnista³,
 - ottaa huomioon 1. joulukuuta 2011 antamansa päätöslauselman koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämisestä⁴,
 - ottaa huomioon 12. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman varhaiskasvatuksesta Euroopan unionissa⁵,
 - ottaa huomioon 12. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman ”Nuoret liikkeellä -aloite – puitteet Euroopan yleissivistävien ja ammatillisten koulutusjärjestelmien parantamiseksi”⁶,
 - ottaa huomioon 18. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman ”Avaintaidot muuttuvassa maailmassa – Koulutus 2010 -työohjelman täytäntöönpano”⁷,
 - ottaa huomioon 18. joulukuuta 2008 antamansa päätöslauselman ”Tietoa, luovuutta ja innovointia elinikäisen oppimisen ansiosta – Koulutus 2010 -työohjelman täytäntöönpano”⁸,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 12. huhtikuuta 2013 antaman lausunnon aiheesta ”Koulutuksen uudelleenajattelu”⁹,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A7-0314/2013),
- A. ottaa huomioon, että yhtenä Eurooppa 2020 -strategian yleistavoitteena on vähentää koulunkäynnin keskeyttäneiden osuutta alle kymmeneen prosenttiin ja nostaa korkea-asteen tutkinnon tai asianmukaisen ammattikoulutuksen suorittaneiden osuus nuoremasta sukupolvesta vähintään 40 prosenttiin;
- B. ottaa huomioon, että eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategiaan puitteisiin (ET 2020) sisältyy vertailuarvoja, joiden mukaan vähintään 95 prosentin nelivuotiaista ja sitä vanhemmista alle kouluikäisistä olisi osallistuttava varhaiskasvatukseen, niiden 15-vuotiaiden osuuden, joilla on riittämättömät taidot lukemisessa, matematiikassa ja

¹ EUVL C 372, 20.12.2011, s. 1.

² EUVL C 119, 28.5.2009, s. 2.

³ EUVL C 398, 22.12.2012, s. 1.

⁴ EUVL C 165 E, 11.6.2013, s. 7.

⁵ EUVL C 377 E, 7.12.2012, s. 89.

⁶ EUVL C 377 E, 7.12.2012, s. 77.

⁷ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 8.

⁸ EUVL C 45 E, 23.2.2010, s. 33.

⁹ EUVL C 139, 17.5.2013, s. 51.

luonnontieteissä, olisi oltava alle 15 prosenttia ja aikuisista (25–64-vuotiaat) keskimäärin vähintään 15 prosentin olisi osallistuttava elinikäiseen oppimiseen;

- C. ottaa huomioon, että liikkuvuuden edistäminen on yksi EU:n keskeisiä painopistealueita, ja muistuttaa, että EU:n tavoitteen mukaisesti vuoteen 2020 mennessä 20 prosenttia eurooppalaisista tutkinnon suorittaneista on opiskellut osan ajasta ulkomaisessa korkeakoulussa; korostaa, että opiskelijoiden, opettajien ja yritysten työntekijöiden liikkuvuus on keskeisessä asemassa Euroopan integraatiossa;
- D. ottaa huomioon, että vuosien 2014–2020 nuorison liikkuvuusohjelmien pitäisi mahdollistaa tiedon ja uusien taitojen hankkiminen, mikä parantaa nuorten työllisyyttä;
- E. ottaa huomioon, että komissio kehottaa laatimassaan vuotuisessa kasvuselvityksessä 2013 edistämään kasvua ja kilpailukykyä ja puuttumaan työttömyyteen ja kriisin sosiaalisiin seurauksiin tekemällä järkeviä investointeja koulutukseen;
- F. ottaa huomioon, että maaliskuussa 2013 alle 25-vuotiaiden nuorten työttömyysaste EU:ssa oli 23,5 prosenttia, vaikka samaan aikaan yli kahta miljoonaa avointa työpaikkaa ei saatu täytettyä; ottaa huomioon, että useissa jäsenvaltioissa työttömien määrä on lisääntymässä ja työttömyyden kesto on pitenemässä ja että työmarkkinoiden tarpeisiin ei pystytä vastaamaan yhtä tehokkaasti kuin ennen;
- G. katsoo, että talouskriisin jatkuminen ja julkisen talouden vakauttamiseen tähtäävät säästötoimet useissa jäsenvaltioissa vaikeuttavat EU:n kansalaisten elämää, koska ne lisäävät työttömyyttä, sosiaalista syrjäytymistä ja köyhyyttä; ottaa huomioon, että kriisin vaikutus etenkin nuoriin johtaa ääritapauksissa aliravitsemukseen tai mielenterveysongelmiin; ottaa huomioon, että erityisesti taloudellisesti haavoittuvammissa jäsenvaltioissa koulutusbudjettien leikkaukset ovat tehneet koulutukseen pääsystä vaikeampaa ja heikentäneet opetuksen tasoa;
- H. toteaa, että kriisi ja säästöpolitiikat vaikuttavat suoraan kielteisesti nuorten mahdollisuuksiin päästä koulutukseen ja työelämään ja pysyä niissä; ottaa huomioon, että varojen käyttö koulutukseen on sijoitus tulevaisuuteen ja että näitä varoja olisi suojattava säästötoimilta;
- I. ottaa huomioon, että nuoret kohtaavat yhä enemmän vaikeuksia siirtyessään koulutuksesta työelämään ja että korkean työttömyyden riski nousee, kun oppilaitosten ja työmarkkinoiden välillä ei ole virallista vuorovaikutusta; katsoo, että korkealaatuinen ammattikoulutus on riippuvainen julkisen ja yksityisen sektorin tiiviistä yhteistyöstä ja että työmarkkinaosapuolten on oltava siinä tiiviisti mukana;
- J. katsoo, että kaikkien saatavilla olevalla, joustavalla ja korkeatasoisella koulutuksella on ratkaiseva vaikutus nuorten opiskelijoiden henkilökohtaiseen kehitykseen ja menestykseen ja että se myös edistää heidän aktiivista kansalaisuuttaan ja hyvinvointiaan sekä heidän kykyään mukautua ja integroitua yhteiskuntaan ja työelämään; ottaa huomioon, että taloudelliset ja sosiaaliset ongelmat lisäävät euroskeptisyyttä kansalaisten keskuudessa;
- K. katsoo, että koulukiusaaminen heikentää nuorten hyvinvointia ja johtaa alisuoriutumiseen ja koulunkäynnin keskeyttämiseen;

- L. ottaa huomioon, että avoimet oppimisresurssit parantavat koulutuksen laatua, saatavuutta ja tasapuolisuutta ja mahdollistavat interaktiivisen, luovan, joustavan ja yksilöllisen oppimisprosessin, jos niissä hyödynnetään tieto- ja viestintäteknikkaa ja uusia teknologioita; katsoo, että avoin opiskelu parantaa pysyvää työllistymistä elinikäisen oppimisen kautta;
- M. katsoo, että nuorten korkeasta kokonaistyöttömyysasteesta huolimatta tietyillä aloilla, kuten tieto- ja viestintäteknikassa ja terveydenhuollossa, on yhä useammin vaikeuksia täyttää vapaita työpaikkoja pätevällä henkilökunnalla; katsoo, että joissakin jäsenvaltioissa on havaittavissa yhä suurempi kuilu tutkinnon suorittaneiden taitojen ja työmarkkinoiden osaamisvaatimusten välillä;
- N. katsoo, että työmarkkinoiden tarpeet kehittyvät nopeasti ja on pyrittävä laadukkaaseen koulutukseen ja henkilökohtaiseen kehitykseen ja tutkittava tarkoin työmarkkinoiden tarpeiden tulevia suuntauksia, jotta voidaan mukauttaa ja nykyaikaistaa opetusohjelmia riittävän vahvan perustietopohjan ja elinikäisen oppimisen strategioiden tarjoamiseksi, ja tarjottava oikeanlaista osaamista oikeanlaisiin työpaikkoihin, kuten uuden teknologian ja sosiaalisten verkostojen käyttöä, ilman että vaarannetaan tietämyksen siirtoon liittyvää akateemista tehtävää; ottaa huomioon, että koulutusmallien muuttuessa opettajan ammattia on mukautettava vastaavasti esimerkiksi ammattitaidon ja -pätevyiden, aseman ja uran suhteen;
- O. ottaa huomioon, että osaaminen, tekniikka ja ammatit muuttuvat nopeasti ja että kaikki joutuvat työelämänsä aikana mukautumaan useisiin teknologisiin muutoksiin, joten kaikilla on oltava riittävän vahva perustietopohja tällaiseen kehitykseen mukautumiseksi;
- P. toteaa, että talouskasvun, tuottavuuden ja kokonaisvaltaisuuden stimuloimisella jäsenvaltioissa on osoittautunut olevan valtava vaikutus työmarkkinoihin, koska uusien työpaikkojen määrä ja laatu on lisääntynyt ja nuoret ovat integroituneet paremmin työmarkkinoille;

Yleisiä huomioita

1. on tyytyväinen komission tiedonantoon ja erityisesti siihen, että siinä keskitytään vahvasti torjumaan nuorisotyöttömyyttä investoimalla taitoihin, uudistamaan korkea-asteen koulutusjärjestelmiä ja edistämään kansainvälisesti korkeatasoista ammatillista koulutusta, joustavia oppimisväyliä, avoimet oppimisresurssit mukaan luettuna, työssäoppimista ja työmarkkinaosapuolten osallistamista niiden suunnitteluun; on tyytyväinen myös siihen, että tiedonannossa etsitään ratkaisua pätevien opettajien ja kouluttajien puutteeseen opettajien tehokkaamman rekrytoinnin ja työssä pysymisen sekä ammatillisen tuen avulla;
2. katsoo, että koulutuksen merkitys ei rajoitu ainoastaan unionin tasolla ja kansallisissa strategioissa asetettujen taloutta koskevien tavoitteiden saavuttamiseen; korostaa, että koulutuksen tärkein tehtävä on antaa yksilöille valmiudet elämää varten ja toimimiseen aktiivisina kansalaisina yhä monimutkaisemmissa yhteiskunnissa;
3. panee merkille, että talous- ja rahoituskriisin takia monilla perheillä ei enää ole varaa maksaa korkeakoulutuksesta, mikä on johtanut keskeyttämisten lisääntymiseen tällä tasolla; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi taattava, että kaikki voivat taloudellisesta tilanteestaan riippumatta käyttää oikeutta korkealaatuiseen ilmaiseen ja yleiseen

koulutukseen;

4. muistuttaa, että kielitaidon parantaminen osaltaan edistää liikkuvuutta sekä parantaa työllistävyyttä ja toisten kulttuurien ja kulttuurien välisten suhteiden ymmärrystä; tukee täysin kieltenopetusta koskevaa uutta EU:n tason viitearvoa koskevaa komission ehdotusta, jonka mukaan vuoteen 2020 mennessä ainakin 50 prosentilla 15-vuotiaista olisi oltava yhden vieraan kielen taito ja ainakin 75 prosentin heistä olisi opiskeltava toista vierasta kieltä;
5. toteaa, että huono kielitaito on merkittävä este työntekijöiden vapaalle liikkuvuudelle ja unionin yritysten kansainväliselle kilpailukyvyllä erityisesti alueilla, joilla kansalaiset asuvat lähellä naapurimaan rajaa, jonka toisella puolella puhutaan eri kieltä; muistuttaa, että kieltenoppimisen katsotaan olevan paljon tehokkaampaa varhaisessa iässä;
6. vaatii opiskelijoiden liikkuvuuden takaamista pyrittäessä laajentamaan opiskelijoiden kieli- ja viestintätaitoja, joita heidän sopeutumisensa EU:n yhteisille työmarkkinoille edellyttää;
7. vaatii koulutusta koskevaa kokonaisvaltaista akateemiset ja ammatilliset osatekijät huomioivaa lähestymistapaa ja palauttaa mieliin, että koulutuksen laajempi tavoite, eli henkilökohtainen kasvu ja kehitys, olisi tunnustettava; vaatii tukemaan epävirallisen oppimisen ja arkioppimisen kautta hankitun pätevyyden saamista ja tunnustamista ja korostaa tällaisen oppimisen tärkeää asemaa osana kokonaisvaltaista elinikäisen oppimisen strategiaa, jonka tavoitteena on sosiaalisesti osallistava tietoyhteiskunta ja sen jäsenenä vahvoja ja aktiivisia kansalaisia; muistuttaa, että tällaisen strategian toteuttaminen riippuu siitä, missä määrin nuorilla on mahdollisuus itsenäistyä;
8. kehottaa jäsenvaltioita tekemään johdonmukaisen vertailuanalyysin keskeisten eurooppalaisten koulutusta ja työelämää koskevien parhaiden käytäntöjen kesken;
9. muistuttaa niistä yleistavoitteista, joihin EU on sitoutunut Eurooppa 2020 -strategiassa eli toteutetaan älykäästä, osallistavaa ja vihreää kasvua, luodaan vahva ja innovatiivinen Euroopan unioni ja edistetään sosiaalista osallisuutta sekä lisätään solidaarisuutta samalla kun kansalaisia valmennetaan menestyksekkästä ja tyydyttävää elämää varten; muistuttaa yleistavoitteesta, jonka mukaan tutkimuksen ja innovoinnin osuuden olisi oltava 3 prosenttia BKT:sta;
10. kehottaa jäsenvaltioita asettamaan etusijalle koulutusta, tutkimusta ja innovointia koskevat julkiset menot ja investoinnit; palauttaa mieliin, että määrärahaileikkaukset näillä aloilla vaikuttavat negatiivisesti koulutukseen ja että näiden alojen investoinnit ovat olennaisia unionin talouden elpymisen ja maailmanlaajuisen kilpailukyvyn sekä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisen kannalta;
11. tukee voimakkaasti sitä, että jäsenvaltioiden tilannetta seurataan ja että unionin tasolla käynnistetään alan sidosryhmien kanssa keskustelu koulutukseen investoimisen tehokkuudesta ja hyödyistä; korostaa, että koulutuksella voidaan varmistaa kestävä kehitys, jonka olisi oltava etusijalla vallitsevasta kriisistä huolimatta;
12. kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään lainsäädäntöä, jossa kielletään sukupuoleen, seksuaaliseen suuntautumiseen, sukupuoli-identiteettiin, vammaisuuteen, uskontoon tai vakaumukseen ja ikään perustuva syrjintä koulutuksen alalla; kehottaa neuvostoa

hyväksymään pikaisesti monialaisen direktiivin syrjinnän torjumiseksi, sillä se on olennaisen tärkeä todellisen tasa-arvon varmistamiseksi ja puolueellisuuden ja syrjinnän torjumiseksi myös kouluissa;

13. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan yhtäläiset mahdollisuudet koulutukseen ja ehdottamaan toimenpiteitä opiskelijoiden tarpeisiin vastaamiseksi ottamalla erityisesti huomioon heikossa asemassa oleviin väestöryhmiin kuuluvat ja etenkin ne, jotka eivät ole koulutuksessa, työssä tai harjoittelussa;
14. kehottaa ryhtymään konkreettisiin toimenpiteisiin, joiden avulla koulutus yhdistetään paremmin työelämään, jotta voidaan parantaa kilpailukykyä ja ennakoida työmarkkinoiden tulevia tarpeita; muistuttaa aluepolitiikkojen merkityksestä sellaisten alueellisten innovaatiohautomoiden toteuttamisessa, jotka kokoavat yhteen luovan alan yrityksiä, korkeakouluja, sijoittajia ja kulttuurilaitoksia koulutuksen edistämiseksi;
15. suosittelee, että koulutus ja tiede sisällytetään painopistealoina jäsenvaltioiden ajanjaksoa 2014–2020 koskeviin strategia-asiakirjoihin, jotta näiden alojen kehittämiseen voidaan ohjata resursseja, ottaa käyttöön uusia koulutusteknologioita, myös opetushenkilöstön koulutukseen, sekä parantaa opetuksen tasoa;
16. kehottaa jäsenvaltioita yhdistämään tiiviimmin EU-ohjausjakson yhteydessä määritellyt strategisesti keskeiset poliittiset haasteet ja avoimeen koordinoitimenetelmään liittyvät toimet, joilla pyritään tukemaan jäsenvaltioita koulutuksen korkean laadun ja saavutettavuuden varmistamisessa finanssipoliittisista rajoitteista huolimatta;

Nuoriso – investointi tulevaisuuteen

17. muistuttaa, että nuorissa on paljon potentiaalia ja että heillä on tärkeä rooli Eurooppa 2020 -strategian koulutusta ja työllisyyttä koskevien tavoitteiden saavuttamisessa; muistuttaa jäsenvaltioita siitä, että koulunkäynnin keskeyttämisellä, työhön liittyvien taitojen puuttumisella ja nuorisotyöttömyydellä on läheinen yhteys; muistuttaa myös, että varhaiskasvatus ja päivähoito sekä vanhempien merkittävä rooli luovat perustan nuorten tulevalle oppimiselle ja kehitykselle, mutta että varhaiskasvatuksen on perustuttava pelkästään leikkimiseen eikä siihen saa kuulua koulumaisia menetelmiä eikä paineita tavoitteiden saavuttamisesta;
18. painottaa, että nuoret muodostavat myös yhteiskunnan haavoittuvimman osan ja että on tärkeää asettaa nuoret etusijalle unionin sosiaalisessa visiossa ja edistää nuorten liikkuvuutta; kehottaa jäsenvaltioita lisäksi edistämään kiusaamisen vastaisia toimia koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämiseksi ja sen varmistamiseksi, että kaikilla on aidosti mahdollisuus koulutukseen;
19. vaatii, että nuoriso- ja kansalaisjärjestöt hyväksytään ja otetaan mukaan elinikäisen oppimisen strategioiden suunnitteluun ja toteuttamiseen; korostaa nuoriso- ja kansalaisjärjestöjen roolia epävirallisena oppimisena ja arkioppimisena tapahtuvan täydentävän koulutuksen ja vapaaehtoistyötä koskevien mahdollisuuksien tarjoajina, ja toteaa niiden osaltaan auttavan oppilaita ja nuoria kehittämään sekä monialaisia taitoja että yksilöllisiä valmiuksia, kuten luovaa ja kriittistä ajattelua, aloitteellisuutta, tiedon käsittelyä, ongelmanratkaisutaitoa, ryhmätyö- ja viestintätaitoja, itseluottamusta, johtajuutta ja yrittäjyyttä;

20. kehottaa tunnustamaan nuorten muuallakin kuin omassa korkeakoulussaan suorittamien opintojen, ennen kaikkea Erasmus-ohjelman yhteydessä hankitun pätevyyden;
21. vaatii, että opiskelijat ja heidän järjestönsä osallistuvat koulutusta koskevaan päätöksentekoon, ja korostaa, että oppimisen olisi perustuttava opiskelijoiden kanssa käytävään jäsenettyyn vuoropuheluun opetussuunnitelmien räätälöinnistä ja elinikäistä oppimista edistävästä menetelmästä;
22. kehottaa jäsenvaltioita edistämään ammatillisen koulutuksen houkuttelevuutta, parantamaan sen soveltuvuutta työmarkkinoiden tarpeisiin ja tekemään siitä kiinteän osan koulutusjärjestelmää sekä varmistamaan sen laadun; vaatii voimakkaampaa panostusta niin virallisen kuin arkioppimisenkin kautta hankittujen perustaitojen oppimiseen nuoresta alkaen ja myös aikuisiässä sekä monialaisten taitojen oppimiseen, etenkin yrittäjyys- ja tieto- ja viestintätekniikkakoulutuksen kautta yhteistyössä liike-elämän kanssa ja edistämällä luovuutta, jotta autetaan nuorten pääsyä työmarkkinoille, parannetaan heidän työllistettävyyttään ja autetaan heitä luomaan mahdollisuuksia omien yritysten perustamiseen; korostaa, että jäsenvaltioiden on luotava tukimekanismi startup-yritysten kaatumisen varalta ja karsittava byrokratiaa;
23. pitää yrittäjyyskoulutusjärjestelmien kehittämistä ja toteuttamista tärkeänä kaikkialla Euroopassa; korostaa, että opiskelijoiden mahdollisuus saada yrittäjyyskoulutusta vaihtelee ja määritetään usein oppilaitoksen tasolla; kehottaa siksi jäsenvaltioita sekä paikallis- ja alueviranomaisia yhteistyössä oppilaitosten kanssa sisällyttämään yrittäjyyskoulutusta perusasteen, ammatillisen ja korkea-asteen koulutuksen opetussuunnitelmiin; katsoo, että erityisesti tulee pyrkiä vähentämään yrittäjyyskoulutuksen kehittämisessä ilmeneviä eroja ja huomattavia vaihteluja, jotka tulivat ilmi vuonna 2008 tehdyssä, yrittäjyyttä korkea-asteen koulutuksessa käsitelleessä kyselyssä ja jotka vahvistettiin Budapestissa vuonna 2011 järjestetyssä korkean tason konferenssissa;
24. korostaa tietojen ja taitojen parantamisen merkitystä; korostaa, että koulutuksessa olisi lisättävä luonnontieteiden, tekniikan ja matematiikan kiinnostavuutta ja arvostusta sekä niiden alojen kiinnostavuutta ja arvostusta, joilla on ennakoitavissa pulaa pätevistä työvoimasta tulevana vuosina ja joilla todennäköisesti voidaan varmistaa työpaikkojen laadukkuus ja kestävyys (kuten vihreä talous, liike-elämä, tieto- ja viestintätekniikka, terveydenhuolto ja koulutus); toteaa, että luonnontieteiden, tekniikan ja matematiikan alan aineet ovat kriisiaikana äärimmäisen tärkeitä nuorten työllistymisen kannalta, ja vaatii oikeanlaista tasapainoa teoreettisen tiedon hankinnan ja käytännön taitojen kesken opiskelun aikana, laiminlyömättä kuitenkin yhteiskuntatieteiden opiskelua;
25. kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan tehokkaampaa koulutusta, jossa keskitytään monialaisiin taitoihin, kielitaitoon ja yrittäjyystaitoihin, jotta voitaisiin parantaa EU:n laajuista työllistettävyyttä; kehottaa jäsenvaltioita valistamaan kansalaisiaan EU:n kansalaisten oikeuksista, velvollisuuksista ja sitoumuksista sekä siitä, miten he voivat hyödyntää oikeuttaan liikkua vapaasti EU:n alueella; korostaa aktiivisen kansalaisuuden kehittymisen ja yhteiskuntaan integroitumisen edistämisen vuoksi, että nuorten koko koulutuksen aikana olisi kiinnitettävä riittävästi huomiota myös humanistisiin tieteisiin;
26. korostaa, että opetusohjelmia on suunniteltava kehittyvien ja siirrettävissä olevien taitojen sekä monitieteellisuuden näkökulmasta ja että on edistettävä siirtymisiä erilaisten oppiaineiden välillä; palauttaa mieliin, että olisi edistettävä etenkin sellaisten asioiden ja

aineiden opetusta, joiden kohdalla on kansallisten ja kansainvälisten tilastojen mukaan havaittu vajetta yksittäisissä maissa;

27. korostaa, että on tarpeen keskittyä koulutuksen, nuorten odotusten ja työmarkkinoiden tarpeiden väliseen yhteyteen, jotta voidaan varmistaa nuorille helpompi ja korkeampilaatuinen siirtyminen koulutuksesta työmarkkinoille ja varmistaa samalla heidän itsenäisyytensä;
28. korostaa, että on tärkeää tukea nuoria, etenkin työelämän tai koulutuksen ulkopuolella olevia nuoria edistämällä laadukasta harjoittelua, oppisopimuksia, toisen mahdollisuuden tarjoavia koulutusohjelmia, vakiintunutta kaksitahoista (työn ja koulutuksen yhdistävää) koulutusta ja työssäoppimista sekä erityistoimia, joilla edistetään nuorten pääsyä korkea-asteen koulutukseen ja integroimista aktiivisesti koulutukseen ja työelämään; pitää näitä tärkeinä askeleina siirtymisessä koulutuksesta työelämään ja nuorisotyöttömyyden vähentämisessä;
29. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan toimia, joilla lisätään työntekijöiden ja työttömien osallistumista ammatillisiin uudelleensuuntautumis- ja uudelleen koulutusohjelmiin, jotta vähennetään sellaisten työntekijöiden työttömyyden ja erityisesti pitkäaikaistyöttömyyden vaaraa, joiden ammattialan kysyntä on vähenemässä;
30. kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan työnantajia tarjoamaan enemmän laadukkaita oppisopimuspaikkoja, kehittämään selkeät laatuvaatimukset väärinkäytösten ehkäisemiseksi ja helpottamaan hallinnollisia menettelyjä, jotka koskevat yrityksiä, jotka tarjoavat nuorille työ- tai harjoittelupaikkoja nuorten urapolkujen parantamiseksi;
31. muistuttaa jäsenvaltioita EU:n ohjelmien roolista koulutuksen, liikkuvuuden, kielitaidon, aktiivisen kansalaisuuden, eurooppalaisten arvojen, kulttuuritietoisuuden ja muiden sellaisten arvokkaiden taitojen edistämisessä, jotka kaikki parantavat työllistettävyyttä ja lisäävät nuorten kulttuurienvälistä ymmärtämystä; korostaa, että ohjelmia on tuettava myös vuosien 2014–2020 monivuotisessa rahoituskehysessä painottaen oppimiseen liittyvää liikkuvuutta, yhteistyötä ja poliittisia uudistuksia;
32. korostaa ulkomailla saadun kokemuksen lisäarvoa, jotta koulunkäynnin aikaisin keskeyttäneet ja ilman tutkintotodistusta olevat nuoret voidaan ohjata työhön; katsoo, että Erasmus+-ohjelma on myös näille ryhmille erinomainen järjestely, jotta osa ammattikoulutuksesta voidaan suorittaa ulkomailla;
33. panee tyytyväisenä merkille, että jälleen kiinnitetään huomiota vertailukelpoisten tutkintojen automaattiseen tunnustamiseen ja sen tavoitteeseen asettaa opiskelijat tasavertaiseen asemaan riippumatta siitä, missä he ovat tutkintonsa suorittaneet; kehottaa jäsenvaltioita tässä yhteydessä lisäämään toimiaan akateemisten tutkintojen tunnustamiseksi;
34. korostaa työmarkkinoille pääsyn vaikeutta opintojen päätyttyä ja pitkiä työttömyys- ja toimeentulojaksoja etenkin nykyisen talouskriisin aikana; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavia tukitoimia tällaisten ongelmien vähentämiseksi;
35. kehottaa jäsenvaltioita investoimaan varhaisiin työmarkkinoiden aktivointitoimiin ja työllistämistöimiin, jotta tarjotaan työkokemusta ja edistetään työllistymismahdollisuuksia, perustetaan parempia nuorille suunnattuja neuvontaa ja

räätelöityjä urapalveluja tarjoavia keskuksia ja tarjotaan työpaikkansa menettäneille tai muodollisen oppivelvollisuutensa suorittaneille nuorille koulutusta tai kertauskursseja, jotka auttaisivat nuoria olemaan riippumattomia, elämään itsenäisesti ja turvaamaan ammatillisen kehittymisensä;

36. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan pikaisesti käyttöön eurooppalaisen nuorisotakuun, työssäoppimisen, oppisopimuskoulutuksen ja kaksitahoisen koulutuksen mallit, jotka ovat helposti saatavilla ja uraa edistäviä, ja tarjoamaan asianmukaiset työolosuhteet, joihin sisältyy vahva oppimiskomponentti ja ammattipätevyuden hankkiminen, sekä toimimaan yhdessä alueiden kanssa sen varmistamiseksi, että nuorisotyöllisyysaloite todella toimii täydentävänä lisänä nykyisille alueellisille ja valtakunnallisille toimille nuorisotyöttömyyden torjumiseksi; muistuttaa, että tämäntyyppisten tilapäistöiden olisi toimittava ponnahduslautana kohti pysyvää työtä; kehottaa myös käyttämään koheesiopolitiikan rahoitusvälineitä tukitoimenpiteinä;
37. korostaa, että nuorisotakuujärjestelmä ei voi korvata rakenteellisia toimia ja uudistuksia, jotka ovat tarpeen eräiden jäsenvaltioiden koulutusjärjestelmien ja työmarkkinoiden uudistamiseksi niin, että ne selviävät tulevista haasteista;
38. kehottaa jäsenvaltioita pysäyttämään nuorten työllisyyden ja koulutuksen tukimenojen jatkuvan vähenemisen; painottaa, että takuujärjestelmän varojen ja välineiden käyttö olisi ensisijaisesti suunnattava tähän tarkoitukseen; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi käytettävä myös koheesiopolitiikan varoja tukitoimenpiteenä ja että nämä varat olisi erityisesti kohdennettava nuorten työllisyyttä ja koulutusta tukeviin hankkeisiin;
39. kehottaa noudattamaan yhdenmukaista lähestymistapaa, jossa hyödynnetään Euroopan sosiaalirahaston, koheesiorahaston ja kansallisten rahoituslähteiden tarjoamia rahoitusmahdollisuuksia älykkään kasvun aikaansaamiseksi; korostaa Euroopan sosiaalirahaston roolia koulutukseen, taitoihin ja elinikäiseen oppimiseen tehtävien investointien tukemisessa; kehottaa tämän vuoksi säilyttämään Euroopan sosiaalirahastolle tarkoitetun 25 prosentin vähimmäisosuuden kaikista koheesiopolitiikan määrärahoista; pitää myös tärkeänä, että jäsenvaltiot lisäävät oppilaitostensa tietoisuutta koulutusta koskevista EU:n rahoitusmahdollisuuksista;
40. korostaa, että on lisättävä opettajien tietoisuutta avaintaidoista, kuten oppimaan oppimisen tekniikoista, sosiaalisista taidoista ja kansalaistaidoista, aloitteellisuudesta, kulttuuritietoudesta ja itseilmaisusta; muistuttaa, että on tärkeää investoida opettajien elinikäiseen oppimiseen;
41. muistuttaa, että jäsenvaltiotasoa alemmilla hallintotasoilla saadaan tarkinta ja ajantasaisinta tietoa alueellisista työmarkkinoista ja että paikallis- ja alueviranomaisilla voi kyseisillä hallintotasoilla olla merkittävä rooli kartoitettaessa taitojen kohtaanto-ongelmia, tarjottaessa asianmukaisia uudelleen- ja ammattikoulutus- ja ammattikoulutusohjelmia ja kannustettaessa investointeja vastauksena paikalliseen kysyntään;
42. korostaa, että monilla syrjäisillä ja epäsuotuisilla mikroalueilla opiskelijoilla on suuria fyysisiä esteitä päästä oppilaitoksiin, mikä lisää entisestään koulunkäynnin keskeyttämistä; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan useimpiin Euroopan unionin kansalaisiin vaikuttavan vaikean talouskriisin vuoksi konkreettisia toimenpiteitä tällaisten esteiden voittamiseksi;

43. on myös tyytyväinen eurooppalaisen oppisopimusyhteenliittymän perustamisesta; kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään ammattiharjoittelun uudistuksiinsa ja toimiinsa osana nuorisotakuun toteutussuunnitelmia sekä järjestämään eurooppalaista ja kansallista rahoitusta tavoitteen saavuttamiseksi;

Voimakas panostus kumppanuuksiin

44. korostaa, että vahvoissa kumppanuuksissa hyödynnetään taloudellisten ja inhimillisten voimavarojen välistä synergiaa ja ne vaikuttavat osaltaan elinikäisen oppimisen kustannusten jakoon, mikä on erityisen tärkeää nykyisten säästötoimien aikana ja auttaa pysäyttämään nuorten työllisyyteen ja koulutukseen osoitettujen julkisten investointien vähenemisen; muistuttaa, että kumppanuuksilla on myönteinen vaikutus myös koulutukseen, koska ne myötävaikuttavat sen laadun ja saatavuuden parantamiseen säilyttäen kuitenkin oppilaitosten itsenäisyyden;
45. kehottaa tehostamaan koulutusta koskevaa työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua ja kansalaiskeskustelua sekä kansallisella että unionin tasolla ja kasvattamaan työmarkkinaosapuolten roolia toimintapolitiikkojen laatimisessa;
46. katsoo, että on tärkeää rohkaista julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia, jotta voidaan varmistaa jaettu vastuu koulutuksesta ja urakehityksestä, kun pyritään auttamaan tutkinnon suorittaneita mukautumaan entistä sujuvammin teollisuuden ja markkinoiden vaatimuksiin ja takaamaan, että lisäresursseja on saatavilla koulutuksen päivittämiseksi tekniikan muutosten mukaisesti;
47. toteaa, että komission 20. marraskuuta 2012 antamassa tiedonannossa ”Koulutuksen uudelleenajattelu: sosioekonomisten vaikutusten parantaminen investoimalla taitoihin” ei määritellä mitään koulutussektorin ja eri työmarkkinaosapuolten ja yrityskumppanien välistä yhteistyötä koskevia konkreettisia täytäntöönpanotoimia; kehottaa komissiota aktiivisesti etsimään koulutuksen kehittämisessä tukea, aloitteita ja muuta yhteistyötä yksityisen sektorin kanssa, jotta opiskelijoille voitaisiin antaa paremmat valmiudet siirtyä koulutuksesta työmarkkinoille;
48. kehottaa jäsenvaltioita parantamaan yritysten ja koulutussektorin välistä yhteistyötä kaikilla tasoilla, työmarkkinaosapuolet ja työnantajat mukaan luettuna, ja yhteistyötä opiskelija- ja nuorisjärjestöjen kanssa opetussuunnitelmien laatimisessa, opintojen ohjaamisessa sekä koulutuksen ja erikoistumisen tarjoamisessa, jotta opetusohjelmat vastaisivat paremmin työmarkkinoiden tarpeita ja jotta voitaisiin löytää kestävä ratkaisu tilanteisiin, joissa hankitut taidot eivät vastaa kysyntää; kehottaa tehostamaan työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua ja kansalaiskeskustelua sekä kansallisella että unionin tasolla ja kasvattamaan työmarkkinaosapuolten roolia toimintapolitiikkojen laatimisessa;
49. suhtautuu myönteisesti osaamis- ja taitoyhteenliittymiin, jotka sisältyvät uutta koulutus-, nuoriso- ja urheilualan monivuotista ohjelmaa koskevaan komission ehdotukseen; katsoo, että tällaiset yhteenliittymät edistävät henkisen pääoman lisäämistä innovatiivisesti ja kestäväällä tavalla;
50. korostaa, että eri toimijat, kuten oppilaitokset, viranomaiset, yritykset ja omasta elämästään vastuussa olevat yksilöt, ovat yhdessä vastuussa elinikäisestä oppimisesta;

51. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita harkitsemaan tarkasti kustannusten jakamista keinona rahoittaa koulutusta; varoittaa, ettei mekanismeja, joilla kustannukset jaetaan, voida toteuttaa yksityishenkilöiden kustannuksella; katsoo, että tasapuolisuus ja yleinen saatavuus on asetettava etusijalle kaikissa koulutusjärjestelmiä koskevissa uudistuksissa;
52. kehottaa lisäämään yhteistyötä oppilaitosten ja koulutuksen tarjoajien, elinkeinoelämän, työmarkkinaosapuolten, kansalaisjärjestöjen ja paikallisten, alueellisten ja kansallisten viranomaisten ja työvoimapalvelujen kesken, jotta voidaan vaihtaa parhaita käytäntöjä ja edistää kumppanuuksia ja pyrkiä tarjoamaan laadukkaita työharjoittelu- ja oppisopimuspaikkoja, joiden avulla voidaan tehokkaasti täyttää avoimia työpaikkoja, integroida ihmisiä kestäväällä tavalla koulutuksen ja työelämän välisessä siirtymävaiheessa; painottaa tarvetta varmistaa näiden käytäntöjen yhteensopivuus EU:n tason toimenpiteiden ja aloitteiden kanssa; kannustaa myös ottamaan käyttöön eurooppalaisia ohjelmia ja varoja, erityisesti alueellisia varoja;
53. katsoo, että on tunnustettava julkisten ja yksityisten investointien yhdistämisen tarve koulutusalaalla; korostaa kuitenkin tarvetta torjua mahdolliset ei-toivotut sivuvaikutukset, jotka saattavat esimerkiksi estää muita heikommassa sosiaalis-taloudellisessa asemassa olevien väestöryhmien pääsyn koulutukseen;

Elinikäisen oppimisen näkökulma

54. panee merkille unionissa tapahtuneet väestörakenteen muutokset, kuten väestön ikääntymisen, alhaisen syntyvyyden sekä aivoviennin ja inhimillisen pääoman pakenemisen; toteaa näin ollen, että uusia taitoja ja valmiuksia on hankittava läpi koko elämän, jotta voidaan vastata maailmantalouden haasteisiin ja taitojen kysynnän kehitykseen työelämässä;
55. katsoo, että koulutusta on pidettävä ihmisoikeutena, jonka on oltava kaikkien saatavilla ja jolla on pyrittävä henkilökohtaiseen ja yhteiskunnalliseen kehitykseen ja elämäntaitojen hankkimiseen; kehottaa jäsenvaltioita koulutus- ja tutkimuskustannusten pienentämiseksi parantamaan koulutus- ja tutkimusmateriaalien vapaata saatavuutta etenkin, koska kyseisten alojen määrärahoja on viime aikoina leikattu kaikkialla unionissa;
56. kannustaa jäsenvaltioita edistämään yhteistyötä ja synergioita elinikäisen oppimisen alalla ja etenkin laajentamaan koulutuksen saatavuutta, sekä mukauttamaan ja uudistamaan oppilaitosten opetusohjelmia – esimerkiksi nopeasti kehittyvien digitaalisen oppimisen mahdollisuuksien ja avoimien oppimisresurssien kautta – niin, että voidaan vastata nyky maailman tuomiin uusiin haasteisiin;
57. panee tyytyväisenä merkille koulutuksen avoimuuden lisäämistä koskevan komission aloitteen, jolla pyritään parantamaan koulutus- ja oppimisjärjestelmien tehokkuutta, saatavuutta ja tasapuolisuutta parantamalla tieto- ja viestintätekniiikan ja uuden teknologian sisällyttämistä koulutukseen, ja kehottaa kaikkia jäsenvaltioita kannustamaan aloitteita, joilla lisätään koulutuksen avoimuutta;
58. panee huolestuneena merkille, että koulujen ja korkea-asteen oppilaitosten tieto- ja viestintätekniiikan resurssit ja osaaminen vaihtelevat jäsenvaltioissa ja niiden välillä merkittävästi; painottaa, että tieto- ja viestintäteknisen infrastruktuurin käyttöönotto ja siihen liittyvä osaaminen olisi vakiinnutettava kaikilla koulutuksen aloilla, jotta opiskelijat saisivat digitaalisella aikakaudella parhaat mahdolliset taidot;

59. muistuttaa korkeatasoisen opettajankoulutuksen tärkeydestä ja siitä, että tätä koulutusta on täydennettävä liikkuvuudella ja opettajien koko uran jatkuvalla ammatillisella koulutuksella; korostaa, että opettajien valinta ja koulutus, täydennyskoulutus mukaan luettuna, ovat tärkeitä tekijöitä kokonaisuudessaan laadukkaana koulutusjärjestelmän takaamiseksi;
60. korostaa, että tarvitaan innovatiivisia opetusmenetelmiä ja -sisältöjä, jotka koskevat oppimaan oppimisen taidon välittämistä opiskelijoille, ottaen myös huomioon heikossa sosiaalisessa asemassa olevat oppilaat ja erityisopetusta tarvitsevat oppilaat; panee merkille erityisesti tieto- ja viestintätekniikan ja digitaalisen viestinnän sekä yrittäjyyskoulutuksen nopeat muutokset; korostaa muiden kouluttajien, kuten nuorisotyöntekijöiden, aikuiskouluttajien, uraneuvojien ja vanhempien, merkitystä ja heidän arvokasta yhteistyötään koulutuksen luonteen muuttuessa;
61. kehottaa jäsenvaltioita investoimaan opettajien elinikäiseen oppimiseen ja siten edistämään heidän ammatillista ja henkilökohtaista kehitystään sekä parantamaan heidän asemaansa ja työolojaan; korostaa myös toisesta Euroopan maasta saatavan opetuskokemuksen mahdollisia etuja opettajille;
62. pyytää lisäämään opettajien arvostusta ja tunnustamaan heidän merkityksensä asianmukaisesti, jotta oppilaiden saaman opetuksen tasoa voidaan parantaa;
63. painottaa, että on tärkeää ottaa käyttöön yhdenmukaiset ja objektiiviset kriteerit opettajien työn tehokkuuden ja vaikuttavuuden sekä opiskelijoiden akateemisiin tuloksiin ja henkilökohtaiseen kehitykseen kohdistuvan vaikutuksen arvioimiseksi;
64. korostaa, että yksilölliset oppimisväylät ovat tärkeitä, jotta voidaan auttaa ihmisiä päivittämään ja täydentämään tuotannollisia sekä sosiaalisia ja taloudellisia taitojaan läpi elämän; katsoo, että valmennuksen, tutoroinnin ja mentoroinnin kaltainen yksilökeskeinen lähestymistapa on keino siirtää tietoa ja kokemusta ohjattaville henkilöille sekä tunnistaa henkilökohtaisia vahvuuksia ja tietystä ammatissa tarvittavaa osaamista;
65. katsoo, että oppimismahdollisuuksien saatavuuden parantaminen on unionille ensisijaisen tärkeää ja että olisi keskityttävä niihin, joilla ei ole riittäviä perustaitoja; kannustaa jäsenvaltioita toteuttamaan erityistoimenpiteitä, kuten antamaan taloudellista tukea heikommista sosioekonomisista oloista tuleville, jotta voidaan varmistaa, että kaikilla on mahdollisuus korkeimpaan mahdolliseen koulutustasoon ja että oppilaiden tarpeisiin vastataan ja heidän hyvinvointinsa taataan;
66. kehottaa jäsenvaltioita huolehtimaan siitä, että koulutusjärjestelmä vastaa kaikkien mahdollisten opiskelijoiden tarpeita koko heidän opintojensa ajan, jotta voidaan varmistaa osallistavan ja integroidun koulutusjärjestelmän kehittäminen ja toteutuminen, tarjota yksilöllä tukevia ja räätälöityjä järjestelyjä sekä yksilöllisiä koulutusväyliä, joilla vastataan erityisesti niiden henkilöiden tarpeisiin, jotka ovat vaarassa jäädä koulutuksen ulkopuolelle, kuten heikossa sosiaalisessa asemassa oleviin sosiaaliryhmiin kuuluvien, mukaan lukien romanien ja muiden vähemmistöjen, maahanmuuttajien, psyykkisestä tai fyysisestä vammasta kärsivien ja erityisopetusta tarvitsevien opiskelijoiden tarpeisiin;
67. painottaa, että sukupuolten tasa-arvo on valtavirtaistettava etenkin luonnontieteiden, tekniikan ja matematiikan aloilla, joissa naiset ovat huomattavan aliedustettuina, jotta

voidaan torjua ammatillista eriytymistä ja palkkasyrjintää, ja on poistettava sukupuoleen ja seksuaaliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä koulutuksen alalla, ja edellyttää politiikkaa, jolla muita heikommassa tai epäedullisemmassa asemassa olevat ryhmät, vanhuksat mukaan luettuna, voidaan houkutella opintojen pariin ja varmistaa heidän sosiaalinen osallisuutensa; kannustaa tässä yhteydessä jäsenvaltioita ottamaan käyttöön erityistoimenpiteitä eli järjestämään mentorointijärjestelmiä tai myöntämään taloudellista tukea taikka jatkokoulutusta;

68. kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan useita erilaisia tukirakenteita, kuten stipendejä, apurahoja, opintolainoja edullisin ehdoin, tutorointia, mentorointia ja verkostoitumistukea heikommassa asemassa oleville opiskelijoille koko heidän opintojensa ajan, jotta nämä eivät keskeyttäisi opintojaan keski- ja korkea-asteen koulutuksessa, ja auttamaan heitä korkea-asteen opintoihin liittyvään Erasmus-ohjelmaan osallistumisessa – vähätuloisiin perheisiin kuuluvien opiskelijoiden osallistuminen Erasmus-ohjelmaan on keskimääräistä vähäisempää – sekä edistämään heidän pääsyään laadukkaaseen työharjoitteluun yrityksissä, valtionhallinnossa ja media-alalla, jotta he voivat hankkia soveltuvaa työkokemusta ja tukiverkoston menestyäkseen myöhemmin työelämässä ja jotta heidän näkemyksensä otetaan huomioon institutionaalisessa kulttuurissa;
69. kehottaa soveltamaan kohdennettua lähestymistapaa erityisopetusta tarvitsevien oppilaiden ammatilliseen koulutukseen sekä vammaisten lasten ja aikuisten koulutukseen tavoitteena koulutukseen pääsyn laajentaminen, näiden perheiden tukeminen ja mahdollisuuksien tarjoaminen oman potentiaalinsa hyödyntämiseen;
70. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi pyrittävä tehokkaammin vähentämään koulunkäynnin keskeyttämistä ja saavuttamaan näin kyseinen Eurooppa 2020 -strategian yleistavoite, joka on alle 10 prosenttia, käynnistämällä korkealaatuisia varhaiskasvatus-, kehittämis- ja hoito-ohjelmia, jotka ovat eri ikäryhmille kohdennettuja ja kattavat koko varhaislapsuuden lapsen syntymästä kuuden vuoden ikään saakka, ja takaamalla kaikille lapsille yhtäläiset mahdollisuudet osallistua näihin ohjelmiin;
71. muistuttaa, että olisi tarjottava monipuolisia vapaa-ajan aktiviteetteja ja otettava vanhemmat mukaan koulutusprosessiin ja että kaikki nämä toimenpiteet ovat elintärkeitä, jotta voidaan poistaa varhaislapsuuteen liittyvästä heikommasta asemasta johtuvat eriarvoisuudet, välttää heikommassa asemassa olevien opiskelijoiden kouluttamista erityis- ja erilliskouluissa ja lopettaa köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen jatkuminen sukupolvesta toiseen; katsoo, että asiaankuuluvia sidosryhmiä, kuten tunnettuja paikallisia kansalaisjärjestöjä, voitaisiin ottaa mukaan kyseisten toimenpiteiden seurantaan;
72. on komission tavoin huolissaan siitä, että aikuiskoulutukseen osallistuminen on hälyttävän vähäistä useimmissa jäsenvaltioissa, sillä koko EU:ssa osallistumisaste on keskimäärin 8,9 prosenttia; korostaa siksi, että on tarpeen kohdistaa huomio vähän koulutettuihin aikuisiin ja aikuiskoulutuksen merkitykseen heidän tavoittamisessaan sekä sukupolvien väliseen oppimiseen, ja muistuttaa koulutusmahdollisuuksista, joita digitaalinen opiskelu ja avoimet oppimisresurssit voivat luoda; palauttaa mieliin, että on tärkeää edistää digitaalista lukutaitoa sekä tieto- ja viestintätekniikan saatavuutta ja käyttöä kaikkien ikäryhmien keskuudessa;
73. kehottaa jäsenvaltioita edistämään kaikille ikäryhmille tarkoitettua vapaaehtoistoimintaa yhteiskunnallisen solidaarisuuden edistämiseksi ja väestörakenteen muutosten haasteisiin vastaamiseksi ja vaatii jäsenvaltioita edistämään hoito- ja tukialojen tarvitsemaa

koulutusta;

74. korostaa verkossa avointen massakurssien (MOOC) merkitystä laadukkaana koulutuksen yleisen saatavuuden, joustavampien ja luovempien oppimistapojen mahdollistamisen, kaikkien oppilaiden tasavertaisuuden edistämisen sekä oppilaille ja korkeakouluille aiheutuvien kustannusten pienentämisen kannalta;
75. tunnustaa, että niiden ennakkoluulojen murtaminen, jotka estävät opiskelijoita tekemästä koulutusvalintoja, joiden ei välttämättä mielletä johtavan arvostettuun uraan ja asemaan yhteiskunnassa, on keskeistä työttömyyden torjunnassa ja lisää ammatillisen peruskoulutuksen ja arkioppimisen houkuttelevuutta; korostaa lisäksi, että korkean nuorisotyöttömyyden aikana opiskelijoille pitäisi aktiivisesti tiedottaa heidän koulutusvalintojensa tarjoamista realistisista työllistymismahdollisuuksista; vaatii jäsenvaltioita edistämään ohjelmia, joilla tarjotaan ammatinvalinnan ohjausta ja tuetaan opiskelijoita ammatin valinnassa;
76. katsoo, että ammatinvalinnan ohjauksen ja urakehitysjärjestelmien käyttöönotto on merkittävä askel nuorten ohjaamisessa oikealle koulutus- ja urapolulle ja että tämä lisää nuorten motivaatiota opiskeluun ja ammatilliseen koulutukseen;
77. kannattaa vahvasti taitojen ja tutkintojen eurooppalaisen alueen perustamista ja siten pyrkimystä ammatillisessa tai korkea-asteen koulutuksessa hankittujen tutkintojen avoimuuteen ja tunnustamiseen; ehdottaa, että tunnustaminen voitaisiin tarvittaessa ulottaa myös muodollisen koulutusjärjestelmän ulkopuolella hankittuihin taitoihin ja osaamiseen, mikä voisi olla keino edistää voimaannuttamista, demokraattista osallistumista ja sosiaalista osallisuutta ja voisi johtaa työmarkkinoille pääsyyn ja palaamiseen;
78. korostaa, että on tärkeää panna pikaisesti täytäntöön aloitteet, joilla pyritään parantamaan tutkintojen rajat ylittävää tunnustamista EU:ssa, kuten eurooppalainen tutkintojen viitekehys, eurooppalainen opintosuoritusten ja arvosanojen siirtojärjestelmä (ECTS) ja ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalainen siirtojärjestelmä (ECVET), ja raportoida tätä koskevien aloitteiden täytäntöönpanosta;
79. kehottaa jäsenvaltioita luomaan korkeakoulututkinnoille vertailukehyksen, joka toimisi koulutusjärjestelmissä suoritettujen opintojen ja hankittujen taitojen viitekohtana;
80. vaatii jäsenvaltioita yhdessä asianomaisten sidosryhmien kanssa seuraamaan ja arvioimaan säännöllisesti, ovatko niiden koulutusjärjestelmät ja -ohjelmat saavuttaneet heikossa sosiaalisessa asemassa olevien sosiaaliryhmien jäsenet, ovatko ne onnistuneet turvaamaan yhtäläiset mahdollisuudet osallistavaan ja laadukkaaseen koulutukseen kaikilla tasoilla ja ovatko koulutuksessa hankitut taidot todellisuudessa parantaneet opiskelijoiden työnsaantimahdollisuuksia, sosiaalista integraatiota ja aktiivista kansalaisuutta; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita toimimaan mahdollisimman pian EU-ohjausjaksossa annettujen koulutusta koskevien ja muiden komission suositusten mukaisesti;
81. kehottaa komissiota seuraamaan, ovatko jäsenvaltiot toteuttaneet koulutusjärjestelmänsä uudistamista koskevat tarvittavat toimenpiteet saavuttaakseen edellä mainitut tavoitteet;

o

o o

82. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.